

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר משטפנסט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא. הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת

הרבנית מרת בלומה ב"ר יוסף ע"ה

הרב אחיעזר הי"ד בן יורם יבדלט"א

משנה א'

משנה ה

לא יטל אדם אדם על הבנים אפלו לטהר את המצורע, המשנה באה ללמד, שאפילו לשם קיום מצווה אחרת, כגון: טהרת המצורע*, אין לעבור על מצוות שילוח הקן ולקחת את האם, בגמרא למדים דין מן הכתוב "שלח תשלח" מכל מקום, שאפילו לדבר מצווה אסור לקחת האם על הבנים**. **ומה אם מצוה קלה שיהיא** שהמקיים אותה, יש לו הפסד בשווי של **כאסר** היינו הפסד מועט מאד, בכל זאת **אמרה תורה (שם) "למען ייטב לך והארכת ימים"** בגמרא דרשו 'למען ייטב לך' לעולם שכולו טוב, והארכת ימים' לעולם שכולו ארוך, היינו שמקבל על מצווה זו שכר רב, **קל וחומר על מצוות חמורות שבתורה** שבכדי לקיים אותם יש עליו לטרוח הרבה ולהוציא ממון רב, שהמקיים אותם יקבל שכר גדול מאד.

*מצורע שנתרפא, צריך להביא ביום טהרתו שתי ציפורים חיות, אחת הוא מקריב ואת השנייה הוא משלח לחופשי.

**ומה שהביאה המשנה דווקא את הדוגמא במצורע ולא דיברה על לקיחת הציפור לקרבנות העוף, לפי שהיינו יכולים לחשוב שהיות ובקרבנות העוף, הציפור נשחטת, ולא ניתן יהיה לקיים בציפור עוד את מצוות שילוח הקן, לכן אסור לקחת את האם לקרבן, מה שאין כן במצורע, שהרי אחת משני הציפורים שמביא המצורע משלחים אותה לנפשה, וניתן יהיה לקיים בה מצוות שילוח הקן בעתיד, ולכן אולי יהיה ניתן לקחת את האם לצורך טהרת המצורע, לפיכך באה המשנה להדגיש שמכל מקום אסור לקחת את האם על הבנים, אפילו לצורך טהרת המצורע, אע"פ שיש יכולת לקיים בציפור מצוות שילוח בעתיד.

סליק מסכת חולין

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לווזאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

מסכת בכורות

משנה א

רבינו עובדיה מברטנורא

הלוקח עובר חמורו של נכרי. כשהוא במעי אמו ובכור הוא. ולהכי נקט עובר חמורו, שאין לך בהמה טמאה קדושה בבכורה אלא פטר חמור בלבד, ואידי דזוטרו מיליה דפטר חמור, פסיק ושרי ליה. וכל הנך פרקי אחריני מיירי בבכור בהמה טהורה.

אף על פי שאינו רשאי. למכור לנכרי בהמה גסה. מפני שנעשית בה מלאכה בשבת.

והמשתתף לו. אפילו חלק הנכרי מטוים וידוע, כגון ידו או רגלו של בכור, או של אמו. כל זמן שאם יחתך ממנו אותו אבר תישאר הבהמה בעלת מום הרי זה שותפות נכרי ופטור.

והמקבל ממנו. שהחמורה של נכרי, וישראל מקבלה ומטפל בה כדי שיהו חולקין בולדות, אבל גוף הבהמה של נכרי.

פטור מן הבכורה. אותו עובר שקנה מן הנכרי או שמכר הוא לנכרי אינו קדוש, הואיל ויש לנכרי חלק בו או באמו, שנאמר (במדבר ג') "הקדשתי לי כל בכור בישראל", ולא בנכרי.

אם פטרו את של ישראל במדבר. הלוויים לא פטרו בהמתן של ישראל במדבר, דפטר בהמה, בהמה פטרה, כדכתיב (שם) "ואת בהמת הלוויים תחת בהמתם". אלא הכי קאמר, הלוויים הפקיעו קדושת בכורי ישראל במדבר, כדכתיב (שם) "קח את הלוויים תחת כל בכור כו", ואם הפקיעה קדושת הלוויים את קדושתן של ישראל, דין הוא שתפקיע את של עצמן, ומאחר שלמדנו שהפקיעה קדושת בכורה מעצמן של לוויים, למדנו שפטרי חמוריהן פטורין מן הבכורה, דכתיב (שם י"ח) "אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה", כל שישנו בבכור אדם ישנו בבכור בהמה טמאה, וכל שאינו בבכור אדם אינו בבכור בהמה טמאה. אבל מבכור בהמה טהורה לא נפטרו כוהנים ולוויים, כדלקמן.

נכתב בתורה, "וכל פטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו" (שמות יג, יג), מפסוק זה למדים, שיש לפדות את החמור הראשון שנולד לאתון, בשה, על ידי שנותן לכהן שה, תמורת החמור. ולאחר הפדיון, אין קדושה, לא בחמור, ולא בשה, מצווה זו נקראת פדיון 'פטר חמור'.

ישראל **הלוקח הקונה עֵבֶר חֲמוּרוֹ שֶׁל נֶכְרִי** כשהעובר עדיין נמצא במעי האתון, ועובר זה הוא בכור, **וְהַמוֹכֵר לוֹ** או ישראל המוכר לגוי עובר אתונו, **אֵף עַל פִּי שְׂאִינוֹ רִשְׁאִי** הישראל למכור לגוי בהמה גסה, שמא גם ישכיר או ישאיל לגוי בהמה גסה, והגוי יעשה איתה מלאכה בשבת, והרי הישראל מצווה על שביתת בהמתו בשבת, **וְהַמְשִׁתֵּף לוֹ** או שיש לגוי שותפות באתון, או בעובר, **וְהַמְקַבֵּל מִמֶּנּוּ** או גוי שנתן לישראל לטפל באתון השייכת לו, ובתמורה לכך מקבל הישראל חלק בולדות האתון, **וְהַנּוֹתֵן לוֹ בְּקַבְלָהּ** או שהאתון שייכת לישראל ונותן לגוי לטפל באתון, ובתמורה מקבל הגוי חלק בולדות האתון- בכל המקרים הנ"ל **פְּטוּר מִן הַבְּכוּרָה** ואין 'הפטר חמור' קדוש בכור, הואיל ולגוי יש חלק באתון, או בעובר, ודין זה נלמד ממה **שְׁנֵאמַר (במדבר ג, יג) "בְּיִשְׂרָאֵל"** "הקדשתי לי כל בכור בישראל" ומכאן למדים 'בישראל' - **אֲבָל לֹא בְּאַחֵרִים** היינו גויים. **כֹּהֲנִים וְלוֹוִיִּם פְּטוּרִים** מדין 'פטר חמור', כלומר שלפטר חמור של כהן, או לוי, אין קדושה ואין צורך לפדותו, ודין זה נלמד **מִקַּל וְחֹמֶר: אִם הַלוּוִיִּם פְּטוּרִים בְּכוּרֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר** בזמן משה רבינו כשעם ישראל היה במדבר, והפקיעו מהם את קדושת הבכורה, כמו שנאמר "קח את הלוויים תחת כל בכור בני ישראל" (במדבר ג, מה), **דִּין הוּא שֶׁיִּפְטְרוּ שֶׁל עֲצָמָן** הרי קל וחומר הוא שיפטרו בכורי אדם של עצמם, היינו שבכורי כוהנים ולוויים אין בהם קדושת בכורה, ואין צורך לפדותם, ולפי שבכורי הכהנים והלוויים פטורים מן הבכורה, הרי שאף בכורי חמוריהם פטורים מן הבכורה. דין זה נלמד מן הפסוק "אף פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה" (במדבר יח, טו) ומכאן למדו שכל אדם שחייב לפדות את בנו הבכור, חייב גם לפדות 'פטר חמור' (שהוא בהמה טמאה המוזכר בפסוק), וכל מי שפטור מלפדות את בנו בכורו, כגון: כהנים ולוויים, פטור מלפדות גם 'פטר חמור'.